

Upravitelj hotela, ki razširja fonograme v svojih sobah, mora proizvajalcem plačati pravično nadomestilo

Države članice tega upravitelja ne morejo izvzeti iz obveznosti plačila takega nadomestila

V skladu s pravom Unije¹ morajo države članice v svojih zakonodajah proizvajalcem fonogramov, izdanih v komercialne namene, zagotoviti pravico do pravičnega in enotnega nadomestila, ki ga plača uporabnik teh fonogramov za radiodifuzno oddajanje ali kakršno koli priobčitev javnosti. Tega pravičnega nadomestila pa ni treba plačati v primeru „zasebne uporabe“.

Phonographic Performance (Ireland) Limited (PPL) je kolektivna organizacija, ki zastopa pravice, ki jih imajo proizvajalci fonogramov na zvočnih posnetkih ali fonogramih na Irskem.

PPL je pri High Court (Commercial Division, Irlande) vložila tožbo zoper Irsko, da bi se ugotovilo, da je ta država kršila pravo Unije v delu, v katerem nacionalni predpisi upravitelje hotelov oproščajo obveznosti plačila pravičnega nadomestila za uporabo fonogramov v hotelskih sobah na Irskem. PPL je predlagala tudi povrnitev škode, nastale zaradi te kršitve. V teh okoliščinah irsko sodišče postavlja Sodišču več vprašanj.

Sodišče je v sodbi z današnjim dnem najprej preučilo, ali je upravitelj hotela, ki v sobah svojih gostov namesti televizijske in/ali radijske sprejemnike, ki jim posreduje radiodifuzni signal, „uporabnik“, ki „javnosti priobčuje“ fonogram, ki se radiodifuzno oddaja, v smislu prava Unije.

Sodišče v tem okviru opozarja, da je že presodilo, da pojem „priobčitev javnosti“ zahteva posamično presojo in da je za namen take presoje treba upoštevati več dopolnjujočih se meril, ki niso samostojna in so odvisna drugo od drugega².

Med temi merili je na prvem mestu ključna vloga **uporabnika**. Ta uporabnik namreč izvaja dejanje priobčitve, če ob popolnem zavedanju posledic svojega ravnanja svojim strankam omogoča dostop do radiodifuznega oddajanja varovanega dela. Sodišče je na drugem mestu pojasnilo nekatere sestavne dele **pojma javnosti**. V zvezi s tem mora biti „javnost“ sestavljena iz **nedoločnega števila potencialnih naslovnikov in dovolj velikega števila oseb**. Tretjič, Sodišče je presodilo, da je upoštevna tudi **pridobitnost „priobčitve javnosti“**. Tako se razume, da uporabnik, na eni strani, namenoma izbere javnost, ki ji je priobčitev namenjena, in da je, na drugi strani, na tak ali drugačen način to priobčitev pripravljen sprejemati in ga ne bo zgolj naključno „dosegla“.

V tej zadevi pa so ta merila izpolnjena. Zato je **vloga upravitelja** hotela, ki v svojih sobah namesti televizijske in/ali radijske sprejemnike **ključna**, ker lahko gostje takega hotela fonograme poslušajo le na podlagi namernega ukrepanja tega upravitelja. Dalje, gostje tega hotela predstavljajo

¹ Direktiva 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (kodificirano besedilo) (UL L 376, 27.12.2006, str. 28) je začela veljati 16. januarja 2007. S to direktivo je bila kodificirana in razveljavljena Direktiva Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 120)

² Sodba z dne 15. marca 2012 v zadevi Società Consortile Fonografici (SCF) proti Marcu Del Corsoju, [C-135/10](#), glej tudi sporočilo za medije št. [25/12](#)

nedoločeno število potencialnih prejemnikov storitev, saj je dostop teh gostov do storitev hotela v bistvu posledica lastne izbire vsakega od njih in je omejen le z nastanitveno kapaciteto zadevnega hotela. Glede števila potencialnih naslovnikov je Sodišče že presodilo, da gostje hotela tvorijo **dovolj veliko število oseb**, tako da jih je treba šteti za javnost³. Nazadnje, radiodifuzno oddajanje fonogramov, ki ga izvaja upravitelj hotela, je **pridobitno**. Dejanje upravitelja hotela, ki se nanaša na omogočanje dostopa do oddajane dela svojim gostom, namreč pomeni dodatno storitev, ki vpliva na raven tega hotela in tako na ceno sob. Poleg tega je mogoče pritegniti druge osebe, zainteresirane za to dodatno storitev.

Zato je tak upravitelj „uporabnik“, ki izvaja „priobčitev javnosti“ fonograma, ki se radiodifuzno oddaja, v smislu prava Unije.

Zato je ta upravitelj **dolžan plačati pravično nadomestilo** za razširjanje fonograma, ki se radiodifuzno oddaja, **poleg nadomestila, ki ga plača RTV-organizacija**. Kadar upravitelj hotela razširja fonogram, ki se radiodifuzno oddaja, v sobah svojih gostov, namreč ta fonogram uporablja samostojno in ga v nasprotju z javnostjo, ki ji je bila namenjena prvotna priobčitev, pošilja ločeni in dodatni javnosti. Poleg tega ima od tega prenosa gospodarske koristi, ki so neodvisne od koristi, ki jih prejme RTV-organizacija ali proizvajalec fonogramov.

Sodišče je presodilo tudi, da upravitelj hotela, ki v sobah svojih gostov namesto televizijskih in/ali radijskih sprejemnikov namesti drugo napravo in fonograme v fizični ali digitalni obliki, ki jih je s tako napravo mogoče predvajati ali poslušati, „uporabnik“, ki izvaja „priobčitev javnosti“ fonograma v smislu prava Unije. Zato je za posredovanje navedenih fonogramov dolžan plačati „pravično nadomestilo“.

Poleg tega Sodišče meni, da čeprav pravo Unije v primeru „zasebne uporabe“ določa omejitev pravice do pravičnega nadomestila, **državam članicam ne dovoljuje, da upravitelja hotela, ki izvaja „priobčitev javnosti“ fonograma, oprostitjo obveznosti plačila takega nadomestila**.

V tem okviru je Sodišče pojasnilo, da za ugotovitev, ali se upravitelj hotela lahko sklicuje na omejitve, ki izhajajo iz „zasebne uporabe“, ni upoštevno, ali gostje hotela zasebno uporabljajo delo ali ne, ampak ali ta upravitelj delo uporablja zasebno ali ne. Vendar je izraz „zasebna uporaba“ varovanega dela, ki ga je javnosti priobčil njen uporabnik, protisloven, ker je „javnost“ v skladu z definicijo „nezasebna“.

OPOZORILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe omogoča sodiščem držav članic, da v okviru postopka pred njimi Sodišče zaprosijo za razlago prava Unije ali glede veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Nacionalno sodišče mora zadevo rešiti v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki odločajo o podobnem vprašanju.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s slavnostne seje so na voljo na ☎ [„Europe by Satellite“](#)

³ Sodba z dne 7. decembra 2006 v zadevi SGAE, [C-306/05](#), glej tudi sporočilo za medije št. [95/06](#).